

УДК 331.5:004.9:519.86

DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.206.368-375>**Лось В.О.**

кандидат економічних наук

Київський столичний інститут імені Бориса Грінченка

Los Vita

PhD in Economic Sc.

Kyiv Metropolitan Institute named after Borys Grinchenko

<https://orcid.org/0000-0002-7932-5232>**Смесова В.Л.**

доктор економічних наук

НТУ «Дніпровська політехніка»

Smiesova Viktoriia

Dr. of Economic Sc.

Dnipro University of Technology

<https://orcid.org/0000-0002-0444-4659>**Чалий М.Є.**

Запорізький національний університет

Chalyi Mykyta

Zaporizhzhia National University

<https://orcid.org/0009-0000-9648-457X>

МОДЕЛЮВАННЯ ВПЛИВУ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ НА РИНОК ПРАЦІ

У статті представлено результати дослідження процесів трансформації ринку праці під впливом цифрової економіки та розроблено методичний підхід до моделювання цих змін. Обґрунтовано, що цифровізація є ключовим чинником еволюції сучасного ринку праці, який зумовлює не лише зростання продуктивності праці та інноваційної активності, а й формує нові виклики, пов'язані з технологічним витісненням робочої сили, нерівністю доступу до цифрових можливостей і необхідністю безперервного оновлення професійних компетенцій. Новизна дослідження полягає у розробці методичного підходу, який базується на системному поєднанні інституційного, структурно-функціонального, кількісного та сценарного аналізів та охоплює ідентифікацію факторів цифрової трансформації, побудову системи кількісних і якісних показників, проведення кореляційно-регресійного аналізу впливу цифровізації на різні сегменти ринку праці, розробку економіко-математичного моделювання та формування сценаріїв прогнозування трансформаційних процесів. Запропонований підхід дозволяє не лише оцінити сучасну динаміку зайнятості та структуру професій, а й отримати кількісний та структурний прогноз розвитку ринку праці залежно від темпів впровадження цифрових технологій. Отримані результати формують аналітичну основу для подальших досліджень з моделювання впливу цифрової трансформації на ринок праці, розроблення адаптивних механізмів регулювання зайнятості та формування сучасної політики розвитку людського капіталу в умовах цифрової економіки.

Ключові слова: цифрова трансформація, ринок праці, зайнятість, цифрові компетенції, моделювання, цифровізація.

MODELING THE IMPACT OF DIGITAL TRANSFORMATION ON THE LABOR MARKET

The article presents the results of a study on labor market transformation processes under the influence of the digital economy and develops a methodological approach to modeling these changes. It substantiates that digitalization is a key factor in the evolution of the modern labor market, which causes not only increased labor productivity and innovation activity but also creates new challenges related to technological displacement of the workforce, inequality in access to digital opportunities, and the need for continuous updating of professional competencies. The novelty of the study lies in the development of a methodological approach based on the systemic combination of institutional, structural-functional,

ISSN друкованої версії: 2224-6282

ISSN електронної версії: 2224-6290

© Лось В.О., Смесова В.Л., Чалий М.Є., 2025

quantitative, and scenario analyses. This approach includes the identification of digital transformation factors, construction of a system of quantitative and qualitative indicators, conducting correlation-regression analysis of digitalization's impact on various labor market segments, development of economic-mathematical modeling, and formation of scenarios for forecasting transformational processes. The proposed approach allows not only assessing current employment dynamics and occupational structure but also obtaining quantitative and structural forecasts of labor market development depending on the pace of digital technology implementation. Special attention is given to analyzing changes in the industry employment structure, the emergence of new professional roles, the spread of remote employment forms, and the development of digital platforms for job searching. It is established that the intensity and success of digital technology adoption in the economy determine the workforce adaptability and speed of professional competency updates. The obtained results form an analytical basis for further research on modeling the impact of digital transformation on the labor market, developing adaptive employment regulation mechanisms, and shaping modern human capital development policies in the digital economy. The practical value of the study lies in the possibility of using the results for designing career guidance programs, improving skill enhancement systems, and making informed managerial decisions to optimize the labor market.

Keywords: digital transformation, labor market, employment, digital competencies, modeling, digitalization.

JEL classification: J21, J24, O33, C51.

Постановка проблеми. Активна цифровізація економіки зумовлює глибокі трансформаційні процеси у механізмах функціонування ринку праці, що проявляються у зміні структури зайнятості, динаміці професійного складу, зростанні ролі цифрових компетенцій та появі нових організаційних форматів праці – таких як гіг-економіка, дистанційна та гібридна зайнятість. Формування нової «цифрової парадигми» призводить до переосмислення теоретичних і методологічних засад дослідження пропозиції та попиту на працю. Поряд із традиційними індикаторами – рівнем зайнятості, безробіття, продуктивності праці – вирішального значення набувають показники цифрової готовності економіки, інтенсивності автоматизації, поширення платформених рішень, швидкості оновлення навичок і рівня технологічної адаптивності робочої сили [1, 2, 3].

В Україні процеси цифрової трансформації ринку праці мають виразно асиметричний характер: з одного боку, спостерігається стрімкий розвиток сектору інформаційних технологій і суміжних галузей, з іншого – відставання у цифровій модернізації традиційних виробництв, сфери послуг і державного управління. Це супроводжується низькою ефективністю інвестицій у людський капітал, нерівномірним доступом до цифрової освіти та масовим дефіцитом сучасних компетенцій [4, 5]. Додатковими чинниками невизначеності виступають воєнна агресія, релокація підприємств, зміни у структурі трудових ресурсів та мобілізаційні процеси, що посилюють дисбаланси між попитом і пропозицією робочої сили.

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю створення теоретико-методичної рамки моделювання впливу цифрової трансформації на ринок праці, яка б дозволяла: відстежувати часову динаміку ключових показників; діагностувати структурні зсуви за професійними, галузевими та кваліфікаційними ознаками; здійснювати сценарне прогнозування розвитку з урахуванням темпів цифровізації та зовнішніх шоків [6, 7, 8]. Розроблення таких підходів має важливе практичне значення для формування ефективної державної політики у сфері зайнятості, підготовки кадрів і цифрової освіти, а також для стратегічного планування розвитку підприємств і регіонів у контексті цифрової

економіки [9-12].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У міжнародній науковій літературі представлено широкий спектр досліджень, присвячених впливу цифрових технологій на трансформацію структури зайнятості та зміну вимог до професійних компетентностей. Зокрема, Daron Acemoglu і Pascual Restrepo [1] наголошують, що автоматизація одночасно має ефекти витіснення праці та створення нових задач, в яких праця має перевагу, що породжує істотні зміни в попиті на компетенції працівників. Колектив авторів на чолі з Marlies Schütz [11] наголошують на зв'язку між цифровими навичками та працевлаштуванням: цифрова грамотність стає визначальним фактором мобільності та зайнятості на сучасному ринку праці. Результати дослідження Dumitru Filipeanu [6] засвідчили, що країни з вищим рівнем цифрової грамотності демонстрували стійкіші показники зайнятості навіть у період пандемії COVID-19, а процес цифровізації праці має неоднорідний і диференційований характер залежно від національних особливостей та інституційного середовища.

Поряд із міжнародними напрацюваннями, значний внесок у дослідження впливу цифрової трансформації на ринок праці здійснили й вітчизняні науковці. Зокрема, Христенко О.Ю. та Просович О.П. [13] дослідили вплив цифрової трансформації економіки на структуру ринку праці, появу нових професій і зникнення традиційних спеціальностей під впливом автоматизації та штучного інтелекту. Дослідники обґрунтували важливість безперервного навчання, підвищення кваліфікації та розвитку цифрової грамотності як ключових чинників забезпечення конкурентоспроможності працівників, підприємств і національної економіки в цілому. Ці висновки узгоджуються з глобальними тенденціями, які свідчать про зростання ролі людського капіталу та інтелектуальних ресурсів у цифровій економіці.

Вплив цифрової трансформації економіки на ринок праці аналізують Шкурат М.С. і Юровицький Я.О. [14], визначаючи основні індикатори цифровізації та окреслюючи нові характеристики системи зайнятості. Вчені дійшли висновку, що цифровізація розширює можливості зайнятості, змінює зміст і умови праці,

підвищує вимоги до кваліфікації працівників і зумовлює формування сучасних механізмів регулювання соціально-трудових відносин. Наукові дослідження цих учених є вагомим внеском у розроблення теоретико-методологічних засад аналізу цифрової трансформації ринку праці та формують підґрунтя для подальших емпіричних досліджень щодо адаптації трудових відносин до умов цифрової економіки. Шостак Л.В., Сур'як А.В. [15], проаналізували вплив цифровізації економіки на трансформацію структури зайнятості, трудових відносин і системи соціального захисту. Вчені встановили, що цифрові трансформації зумовлюють зростання попиту на висококваліфікованих фахівців, вимагають оновлення трудового законодавства та розвитку системи перепідготовки кадрів для забезпечення стійкого розвитку ринку праці.

Одним із ключових аспектів вивчення взаємозв'язку трансформаційних процесів і зайнятості в цифровій економіці виступає оцінка впливу кризових факторів на функціонування ринку праці. Ці питання ґрунтовно розглянуто у праці Прушківської Е.В. [16], яка проаналізувала основні тенденції економічної активності населення за статеві-віковими групами, рівнем продуктивності праці та безробіття, а також виявила структурні диспропорції у галузевій і секторальній зайнятості. Дослідниця підкреслює, що технологічна модернізація національної економіки є ключовим чинником підвищення ефективності працевлаштування та забезпечення стійкості ринку праці. Це дослідження створює аналітичне підґрунтя для подальшого вивчення впливу цифрових трансформацій на формування нової моделі зайнятості в Україні.

Вплив цифровізації та глобалізації на трансформацію ринку праці розглядають вчені Черьомухіна О.К., Чалюк Ю.О. та Кириленко В.І. [17] акцентуючи увагу на розширенні форм зайнятості, зростанні ролі безперервного професійного розвитку та потребі впровадження сучасних механізмів регулювання соціально-трудових відносин. Науковці підкреслюють, що ці процеси сприяють формуванню нової моделі зайнятості, орієнтованої на гнучкість, цифрову компетентність і адаптивність працівників.

Із проведеного аналізу слідує, що цифровізація є ключовим чинником трансформації ринку праці, зумовлюючи зміни його структури, вимог до компетентностей і форм зайнятості. Результати наукових досліджень свідчать, що ефективна адаптація працівників і підприємств до цифрових змін потребує розвитку цифрових навичок, безперервного навчання та вдосконалення механізмів регулювання соціально-трудових відносин.

Водночас залишається невирішена проблема – відсутність комплексної та адаптивної методики, здатної враховувати багатоаспектні впливи цифрової трансформації з урахуванням економічних, соціальних та зовнішніх чинників, а також забезпечувати оперативне прогнозування наслідків для різних сегментів ринку праці в умовах нестабільності. Враховуючи наявну ситуацію, виникає потреба у розробці методичного підходу до моделювання процесів трансформації ринку

праці в умовах цифрової економіки, який би забезпечував системний аналіз, кількісне оцінювання та сценарне прогнозування для підтримки прийняття ефективних управлінських рішень.

Мета статті полягає у розробці методичного підходу до моделювання процесів трансформації ринку праці в умовах цифрової економіки, що поєднує системний та аналітичний підходи до оцінювання впливу цифровізації на зайнятість, структуру професій та рівень кваліфікації працівників.

Виклад основних результатів дослідження. Сучасні тенденції розвитку цифрової економіки докорінно змінюють структуру зайнятості, вимоги до кваліфікації працівників та характер трудових відносин. Цифрові технології стають визначальним чинником економічного зростання, водночас посилюючи потребу у формуванні нових підходів до організації праці, розвитку людського капіталу та створення інституцій, здатних реагувати на технологічні виклики. Зростає роль дистанційної та гнучкої зайнятості, платформної економіки, а також безперервного навчання як необхідної умови професійної адаптації працівників. Ринок праці в умовах цифровізації формується під впливом взаємодії технологічних, інституційних і соціально-економічних факторів. Ці процеси визначають нову архітектуру трудових відносин, де пріоритет набувають цифрові компетентності, інноваційність мислення та мобільність робочої сили. Разом із позитивними ефектами цифровізації спостерігаються й ризики – посилення структурного безробіття, зростання цифрової нерівності та необхідність переосмислення механізмів соціального захисту.

У цих умовах моделювання процесів трансформації ринку праці в цифровій економіці потребує комплексного наукового підходу, що поєднує інституційний, структурно-функціональний, кількісний та сценарний аналіз. Запропонований методичний підхід (рис. 1) ґрунтується на системно-аналітичній інтеграції кількісних та якісних методів дослідження, що дає змогу комплексно оцінити вплив цифровізації на структуру зайнятості, професійно-кваліфікаційний потенціал та динаміку розвитку трудових ресурсів. Його особливість полягає в поєднанні аналітичного блоку (ідентифікація чинників цифровізації, побудова індикаторів) та блоку моделювання (економіко-математичне прогнозування, сценарний аналіз, оцінка ризиків).

На першому етапі – ідентифікації факторів цифрової трансформації – передбачається поетапне визначення, класифікація та кількісна оцінка чинників, що безпосередньо впливають на динаміку ринку праці в умовах цифрової економіки. На даному етапі здійснюється збір статистичних даних із національних та міжнародних джерел для оцінки рівня цифровізації економіки. Далі проводиться контент-аналіз нормативно-правових актів і стратегічних документів, що визначають державну політику у сфері цифрової економіки, освіти, зайнятості та соціального захисту.

На основі зібраних статистичних даних проводиться аналітичне групування факторів за рівнями впливу:

1. макрорівень – розвиток цифрової інфраструктури, інституційне середовище, інвестиції в інновації;
 2. мезорівень – технологічна модернізація підприємств, поширення автоматизації, впровадження цифрових платформ;
 3. мікрорівень – цифрові компетентності працівників, мотиваційні чинники, нові формати зайнятості.
- У результаті проведеного групування формується індикаторна база, що включає кількісні (наприклад,

рівень проникнення Інтернету, частка автоматизованих процесів, кількість ІТ-фахівців) та якісні показники (готовність до цифрових змін, інноваційна культура організації). Таким чином, реалізація першого етапу забезпечує методологічну основу для подальшого моделювання впливу цифровізації на ринок праці та створення комплексної системи оцінювання соціально-економічних ефектів цифрової трансформації.

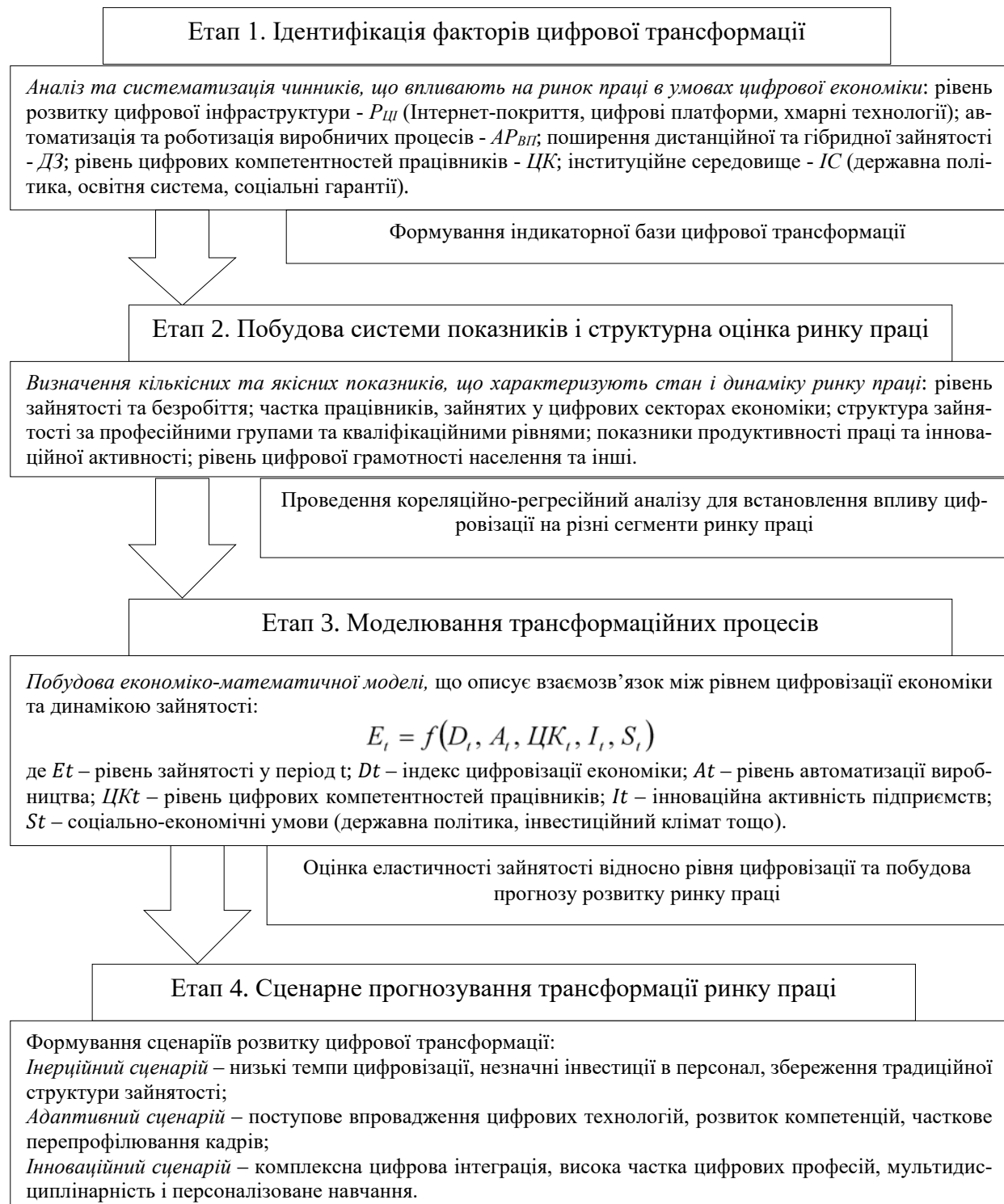

Рис. 1. Методичний підхід до моделювання процесів трансформації ринку праці в умовах цифрової економіки

Джерело: розроблено авторами

Реалізація другого етапу методичного підходу передбачає формування цілісної системи показників, що дозволяє кількісно та якісно оцінити стан, динаміку і структурні зрушення на ринку праці під впливом цифрової трансформації. Побудова системи показників здійснюється з урахуванням тривірневої структури аналізу: макрорівень – відображає загальні тенденції національного ринку праці; мезорівень – характеризує зміни у галузевому та регіональному розрізі; макрорівень – охоплює трансформації в межах окремих підприємств і професійних груп. Систему кількісних та якісних показників наведено на рис. 2.

Для інтеграції цих показників застосовується

структурно-функціональний аналіз, що дозволяє визначити співвідношення між традиційними та цифровими секторами економіки, а також простежити зміщення зайнятості між різними кваліфікаційними групами працівників.

На третьому етапі здійснюється побудова економіко-математичної моделі, яка відображає кількісні взаємозв'язки між рівнем цифровізації економіки та динамікою зайнятості. Метою моделювання є виявлення закономірностей впливу цифрових факторів на структуру, обсяги та якість трудових ресурсів, а також формування науково обґрунтованих прогнозів розвитку ринку праці.

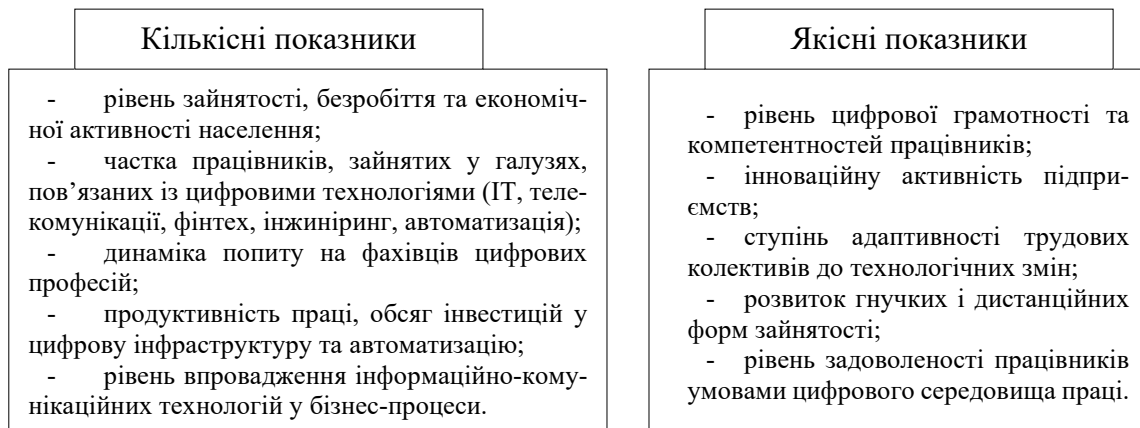

Рис. 2. Система показників оцінки стану ринку праці

Джерело: розроблено авторами

Узагальнена економіко-математичної моделі, що описує взаємозв'язок між рівнем цифровізації економіки та динамікою зайнятості:

$$E_t = f(D_t, A_t, ЦК_t, I_t, S_t),$$

де

- E_t – рівень зайнятості у період t ;
- D_t – індекс цифровізації економіки;
- A_t – рівень автоматизації виробництва;
- $ЦК_t$ – рівень цифрових компетентностей працівників;
- I_t – інноваційна активність підприємств;
- S_t – соціально-економічні умови (державна політика, інвестиційний клімат тощо).

Четвертий етап – розробка сценаріїв трансформації ринку праці. В умовах невизначеності зовнішнього середовища сценарний аналіз є дієвим інструментом стратегічного управління персоналом (табл. 1).

Таблиця 1

Сценарії розвитку трудового потенціалу ТОВ «ІНТЕХ ЕНЕРГО» під впливом цифрової трансформації

Параметр	Інерційний сценарій	Адаптивний сценарій	Інноваційний сценарій
Рівень цифровізації	Базовий (BAS ERP + CRM)	Середній (SCADA, IoT частково)	Високий (повна інтеграція SCADA, AI/ML)
Інвестиції в персонал	Мінімальні	Середні (навчання ключових фахівців)	Високі (сертифікація, персональні траєкторії)
Структура зайнятості	Традиційна	Часткове перепрофілювання	Мультидисциплінарна, цифрова
Ризики	Відставання, плінність кадрів	Нерівномірна адаптація	Тимчасові витрати на навчання
Ефект для бізнесу	Збереження статус-кво	Помірне підвищення ефективності	Значне зростання продуктивності та інноваційності

Джерело: розроблено авторами

Інерційний сценарій розвитку характеризується мінімальним рівнем цифрових змін, коли впровадження технологічних рішень обмежується базовими функціями, а кадрова система зберігає традиційні форми управління. Такий підхід супроводжується низькою організаційною гнучкістю, дефіцитом цифрових компетенцій і зниженням мотивації персоналу. Адаптивний сценарій відображає поступову інтеграцію цифрових інструментів у виробничі процеси, часткове перепрофілювання працівників та середній рівень інвестицій у підвищення кваліфікації. Це сприяє помірному

зростанню продуктивності праці та формуванню стійкого кадрового потенціалу, здатного до подальших структурних перетворень. Інноваційний сценарій передбачає глибоку цифрову модернізацію підприємства, створення мультидисциплінарних команд, запровадження гнучких форм зайнятості й індивідуалізованих освітніх траєкторій. Така модель забезпечує високу адаптивність організації, формує культуру інновацій і сприяє сталому розвитку трудового потенціалу в цифровій економіці. У табл. 2 наведено порівняльну оцінку сценаріїв розвитку трудового потенціалу.

Таблиця 2

Порівняльна оцінка сценаріїв розвитку трудового потенціалу

Показник	Інерційний сценарій	Адаптивний сценарій	Інноваційний про- рив
Частка працівників із цифровими навичками	Низька	Середня	Висока
Динаміка оновлення кадрів	Мінімальна	Помірна	Висока
Внутрішня мобільність	Низька	Середня	Висока
Рівень залученості молодих фахівців	Низький	Помірний	Високий
Кар'єрне зростання	Обмежене	Часткове	Системне

Джерело: сформовано авторами.

Порівняльний аналіз засвідчив, що лише інноваційний сценарій забезпечує системне оновлення кадрової структури, підвищення продуктивності праці, залучення молодих фахівців і сталий розвиток у довгостроковій перспективі. Така модель сприяє не лише адаптації до цифрових викликів, а й формуванню нової управлінської культури, орієнтованої на аналітичне прийняття рішень і розвиток людського капіталу.

Висновки. Цифрова трансформація стає визначальним чинником еволюції сучасного ринку праці, змінюючи структуру зайнятості, характер трудових відносин і вимоги до професійних компетенцій. У результаті дослідження встановлено, що процеси цифровізації зумовлюють не лише підвищення продуктивності праці, а й формування нових ризиків, пов'язаних із технологічним витісненням, нерівністю доступу до цифрових можливостей і необхідністю постійного оновлення навичок працівників.

Розроблений методичний підхід до моделювання процесів трансформації ринку праці в умовах цифрової економіки забезпечує системне поєднання інституційного, структурно-функціонального, кількісного та сценарного аналізів. Він дозволяє комплексно оцінювати вплив цифрових факторів – рівня цифровізації, автоматизації, розвитку компетентностей працівників, інноваційної активності підприємств та соціально-економічного середовища – на динаміку та якість зайнятості.

Запропонований методичний підхід формує аналітичну основу для кількісного вимірювання взаємозв'язків між цифровими процесами та структурними змінами у сфері праці, а також для прогнозування можливих сценаріїв розвитку ринку зайнятості. Її застосування дає змогу виявляти ключові напрями цифрової трансформації, що сприяють підвищенню продуктивності праці, розширенню можливостей зайнятості та зміцненню кадрового потенціалу економіки.

Список використаних джерел:

1. Acemoglu, D., & Restrepo, P. (2019). Automation and new tasks: How technology displaces and reinstates labor. *Journal of Economic Perspectives*, Vol. 33. No. 2. Pp. 3–30. DOI: <https://doi.org/10.1257/jep.33.2.3>
2. Arntz, M., Gregory, T., & Zierahn, U. (2016). The risk of automation for jobs in OECD countries: A comparative analysis. *OECD Social, Employment and Migration Working Papers*, No. 189. DOI: <https://doi.org/10.1787/5jlz9h56dvq7-en>
3. Brynjolfsson, E., & McAfee, A. (2022). *The Second Machine Age Revisited: Technology, Work, and Progress in the Era of AI*. Cambridge, MA: MIT Press. DOI: <https://doi.org/10.7551/mitpress/14842.001.0001>
4. Krylov, D. (2024). Transformation of the labour market in the conditions of digitalization of the national economy of Ukraine. *Baltic Journal of Economic Studies*, Vol. 10. No. 1. Pp. 77–84. DOI: <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2024-10-1-77-84>
5. International Labour Organization (ILO). (2023). *Digitalization and the Future of Work: Global Employment Trends 2023*. Geneva: International Labour Organization. URL: <https://www.ilo.org/global/publications>
6. Dumitru, F. (2023). The nexus between digital skills' dynamics and employment in the pandemic context. *Journal of Economic Studies*, Vol. 50. No. 7. Pp. 1421–1440. DOI: <https://doi.org/10.1108/JES-01-2023-0045>
7. Schwab, K. (2017). *The Fourth Industrial Revolution*. New York: Crown Business. ISBN-13: 978-1-944835-01-9. URL: <https://share.google/aP6J8CLxJD3uwNkk>

8. Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD). (2023). *Employment Outlook 2023: Artificial Intelligence and Labour Markets*. Paris: OECD Publishing. DOI: <https://doi.org/10.1787/7f9f5f57-en>
9. Zukowska, J., & Kukliński, A. (2020). Digital transition and the European labour market: New challenges for employment policies. *Economic and Labour Relations Review*, Vol. 31. No. 3. Pp. 327–345. DOI: <https://doi.org/10.1177/1035304620948231>
10. Tapscott, D. (1997). *The digital economy: promise and peril in the age of networked intelligence*. New York: McGraw-Hill. ISBN 0-07-063342-8.
11. Schütz, M., Ernst, R., & Hüther, M. (2022). Digital skills and employment: Bridging the competence gap in Europe. *European Labour Studies Journal*, Vol. 15. No. 2. Pp. 101–121. DOI: <https://doi.org/10.1186/s41118-022-00151-x>
12. Weller, J., & Mertens, A. (2022). Labour markets in transformation: The role of digitalization and automation. *International Labour Review*, Vol. 161. No. 3. Pp. 487–514. DOI: <https://doi.org/10.1111/ilr.12211>
13. Христуненко О.Ю., Просович О.П. (2025). Вплив цифрової трансформації на ринок праці. *Економіка та суспільство*, № 73. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-73-100>
14. Шкурат М.С., Юровицький Я.О. (2023). Трансформація сучасного ринку праці в умовах цифрових трансформацій економіки. *Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Економіка*, № 25. Pp. 128–134. DOI: <https://doi.org/10.34079/2226-2822-2023-13-25-128-134>
15. Шостак Л.В., Сур'як А.В. (2025). Цифровізація економіки: вплив на структуру зайнятості та еволюцію трудових відносин. *Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія «Економіка і менеджмент»*, Вип. 2(102). С. 25–30. DOI: <https://doi.org/10.32782/bsnau.2025.2.4>
16. Прушківська Е.В. (2012). Зайнятість у посткризовий період: національний аспект. *Бізнес Інформ*, № 12. С. 27–31. URL: <https://surl.it/nexows>
17. Черьомухіна О.К., Чалюк Ю.О., Кириленко В.І. (2021). Сучасний вимір ринку праці в умовах цифровізації. *Економіка та суспільство*, № 3. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-34-85>

References:

1. Acemoglu, D., & Restrepo, P. (2019). Automation and new tasks: How technology displaces and reinstates labor. *Journal of Economic Perspectives*, Vol. 33. No. 2. Pp. 3–30. DOI: <https://doi.org/10.1257/jep.33.2.3> [in English].
2. Arntz, M., Gregory, T., & Zierahn, U. (2016). The risk of automation for jobs in OECD countries: A comparative analysis. *OECD Social, Employment and Migration Working Papers*, No. 189. DOI: <https://doi.org/10.1787/5jlz9h56dvq7-en> [in English].
3. Brynjolfsson, E., & McAfee, A. (2022). *The Second Machine Age Revisited: Technology, Work, and Progress in the Era of AI*. Cambridge, MA: MIT Press. DOI: <https://doi.org/10.7551/mitpress/14842.001.0001> [in English].
4. Krylov, D. (2024). Transformation of the labour market in the conditions of digitalization of the national economy of Ukraine. *Baltic Journal of Economic Studies*, Vol. 10. No. 1. Pp. 77–84. DOI: <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2024-10-1-77-84> [in English].
5. International Labour Organization (ILO). (2023). *Digitalization and the Future of Work: Global Employment Trends 2023*. Geneva: International Labour Organization. Retrieved from: <https://www.ilo.org/global/publications> [in English].
6. Dumitru, F. (2023). The nexus between digital skills' dynamics and employment in the pandemic context. *Journal of Economic Studies*, Vol. 50. No. 7. Pp. 1421–1440. DOI: <https://doi.org/10.1108/JES-01-2023-0045> [in English].
7. Schwab, K. (2017). *The Fourth Industrial Revolution*. New York: Crown Business. ISBN-13: 978-1-944835-01-9. Retrieved from: <https://share.google/aP6Jj8CLxJD3uwNkk> [in English].
8. Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD). (2023). *Employment Outlook 2023: Artificial Intelligence and Labour Markets*. Paris: OECD Publishing. DOI: <https://doi.org/10.1787/7f9f5f57-en> [in English].
9. Zukowska, J., & Kukliński, A. (2020). Digital transition and the European labour market: New challenges for employment policies. *Economic and Labour Relations Review*, Vol. 31. No. 3. Pp. 327–345. DOI: <https://doi.org/10.1177/1035304620948231> [in English].
10. Tapscott, D. (1997). *The digital economy: promise and peril in the age of networked intelligence*. New York: McGraw-Hill. ISBN 0-07-063342-8. [in English].
11. Schütz, M., Ernst, R., & Hüther, M. (2022). Digital skills and employment: Bridging the competence gap in Europe. *European Labour Studies Journal*, Vol. 15. No. 2. Pp. 101–121. DOI: <https://doi.org/10.1186/s41118-022-00151-x> [in English].
12. Weller, J., & Mertens, A. (2022). Labour markets in transformation: The role of digitalization and automation. *International Labour Review*, Vol. 161. No. 3. Pp. 487–514. DOI: <https://doi.org/10.1111/ilr.12211> [in English].
13. Khrystunenko, O.Yu., & Prosovych, O.P. (2025). Vplyv tsyfrovoyi transformatsii na rynek pratsi [Impact of

digital transformation on the labour market]. *Economy and Society*, No. 73. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-73-100> [in Ukrainian].

14. Shkurat, M.Ye., & Yurovytskyi, Ya.O. (2023). Transformatsiia suchasnoho rynku pratsi v umovakh tsyfrovyykh transformatsii ekonomiky [Transformation of the modern labour market in the conditions of digital economic transformations]. *Bulletin of Mariupol State University. Series: Economics*, No. 25. Pp. 128–134. DOI: <https://doi.org/10.34079/2226-2822-2023-13-25-128-134> [in Ukrainian].

15. Shostak, L.V., & Suriak, A.V. (2025). Tsyfrovizatsiia ekonomiky: vplyv na strukturu zainiatosti ta evoliutsiiu trudovykh vidnosyn [Digitalization of the economy: Impact on employment structure and evolution of labour relations]. *Bulletin of Sumy National Agrarian University. Series «Economics and Management»*, Vol. 2. No. 102. Pp. 25–30. DOI: <https://doi.org/10.32782/bsnau.2025.2.4> [in Ukrainian].

16. Prushkivska, E.V. (2012). Zainiatist u postkryzovyi period: natsionalnyi aspekt [Employment in the post-crisis period: National aspect]. *Business Inform*, No. 12. Pp. 27–31. Retrieved from: <https://surl.lt/nexows> [in Ukrainian].

17. Cheriomukhina, O.K., Chaliuk, Yu.O., & Kyrylenko, V.I. (2021). Suchasnyi vymir rynku pratsi v umovakh tsyfrovizatsii [Modern dimension of the labour market under digitalization]. *Economy and Society*, No. 3. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-34-85> [in Ukrainian].

Дата надходження статті: 14.10.2025 р.

Дата прийняття статті до друку: 03.11.2025 р.